

30. årsmøde for foreningen

Retten til Liv

lørdag den 2. april 2022

Aarhus Bykirke, Brammersgade 4

Arbejdsberetning fra sekretariatet

v. landssekretær Ellen Højlund Wibe

Sædvanen tro vil jeg lægge ud med langsynet og trække nogen væsentlige tendenser/begivenheder på abortområdet frem, globalt såvel som nationalt. Og vi starter jo, hvor vi slap sidst, dvs. omkring april 21.

Enhedslisten fremsatte i april sidste år et **lovforslag om at tilbyde abort til de polske kvinder**, der var kommet i klemme med Polens såkaldte ”stramning af abortloven” tidligere på året. Den ”stramning” der altså gik ud på, at også de ufødte handicappede nu er beskyttet af polsk lovgivning, så abort kun tillades ved voldtægt eller fare for morens liv. Men denne ophævelse af diskrimination mod de handicappede affødte et ramaskrig i vestlige lande, ja, nærmest en had-stemning mod Polen. Selvom de fleste danske politikere bakkede Enhedslisten op i intentionen bag forslaget, faldt det alligevel til jorden, primært af praktiske grunde. En Polen-specialist, Anna Werenberg, havde en interessant kommentar i debatten: *Når det gælder Polen, er der en fornemmelse af, at man i Vesten er civilisatorisk overlegen; en propaganda, nazisterne også brugte for invasionen af landet i 1939, og som vi aldrig rigtig har fået gjort op med. Forslaget vil bekræfte polakkernes følelse af, at vi i Vesten altid gerne vil komme og belære dem.*

Samme tendens ser vi i øvrigt i danske politikere, der jævnligt blander sig i færøsk abortlovgivning.

Vi bliver i det hjemlige lidt endnu: I maj trådte **Jens Rohde** ind i

Kristendemokraterne. Det affødte en heftig abortdebat i mange medier. Man troede ikke rigtig på ham, når han bedyrede, at retten til fri abort slet ikke ville blive anfægtet af ham og det parti, han nu repræsenterede. Da statsministeren i et **FB-opslag** skrev, at den fri abort slet ikke står til diskussion, blev det dog for meget for også principielle aborttilhængere. Birthe Rønn Hornbæk – jeg kender ikke hendes holdning til abort - skrev således i et indlæg: *...statsministeren mener, at hun kan styre, hvad vi må tale om. Det er ikke kun fostrene, der slås ihjel. Statsministeren forsøger også at slå det frie ord ihjel.*

En lille krølle på Jens Rohde. Han blev tilbage i maj 21 beskyldt for at være en Trojansk hest, der, når han først var kommet ind i Folketinget, ville afsløre sine sande hensigter og kæmpe for at rulle ”abortretten tilbage”. Men at han skulle have sådanne skjulte hensigter, fik han godt og grundigt manet til jorden på Kvindernes Internationale Kampdag den 8. marts i år. I et FB-opslag kom han med et forslag om *slå et slag for, at kvindens ret til abort gøres til en ukrænkelig og umistelig*

menneskeret i verden. Og han tilføjede, at han som parlamentarisk leder af KD havde han sendt en opfordring til regeringen om at arbejde for, at alle begrænsninger for abort fjernes i FN-regi. Måske var det KD, der fik en Trojansk hest ombord, da han blev lukket ind i partiet...?

Vi bevæger os nu ud i den store verden, til **USA**. Der er sket mange opløftende ting siden sidst, og ikke mindst ligger der en **Højesteretsafgørelse** og venter hen over sommeren (måske først til efteråret), som kan blive særdeles afgørende for de ufødtes skæbne derovre. Med konservativt pro-life flertal i Højesteret er der grund til optimisme. Den Højesteretsafgørelse, vi venter på, er en sag fra staten Mississippi, en sag af stor principiel betydning. **Mississippi** vedtog et forbud mod provokeret abort efter 15. svangerskabsuge. Men abortforkæmperne mente, at det stred imod forfatningen, som tillader abort, frem til fosteret er levedygtigt udenfor livmoren (ca. 24. uge!), og dermed vil loven ikke kunne træde i kraft, før der er truffet en afgørelse. Det, Højesteret skal tage stilling til, er, om der er fremkommet *nye* argumenter, der kan forsvare et forbud mod abort, *før* fosteret er levedygtigt.

Ender loven med at falde ud til Mississippis fordel, så står mindst **10 andre stater** også klar med en lovgivning på området, hvor de ufødte i langt højere grad er beskyttet af loven. Flere stater har indført hjertelydskriteriet, dvs. fra det øjeblik hjertelyden kan registreres på den ufødte omkring 6. uge, vil abort være forbudt. I realiteten en næsten fuld beskyttelse af det ufødte menneske. Som sagt, Højesteretsafgørelsen bliver udslagsgivende for, hvorvidt denne lovgivning vil kunne træde i kraft i de pågældende stater. En enkel stat, **Texas**, har pga. særlige omstændigheder allerede kunnet iværksætte 'hjertelydskriteriet' som basis for deres lovgivning på abortområdet. Det skete i september 21. Dog ikke uden ihærdige forsøg fra Biden-administrationen på at hindre en gennemførelse af loven, men uden held. I det hele taget arbejdes der ihærdigt fra Demokraternes side for ikke bare at bevare status quo, men for at udvide retten til abort.

Vender vi os til **Mellem- og Sydamerika**, er der mere dystre tendenser. Mexico blev i september 21 føjet til listen over lande fra denne region, der afkriminaliserede abort. Ikke med et befolkningsflertal bag, men med et stærkt lobbyarbejde af især en ny-feministisk bevægelse, der er skyllet ned gennem Latinamerika de sidste 5-10 år, og som også spillede en stor rolle da Argentina afkriminaliserede abort i 2020. I februar i år er Colombia fulgt med og tillader abort helt frem til uge 24. Ud af Latinamerikas 33 lande, er det dog kun 6 lande, der har afkriminaliseret abort.

Den megen debat om abort i USA i efteråret, smittede også af i den **hjemlige debat**, og ved et par lejligheder blev RtL inviteret med ind i debatten. En positiv tendens, dette ønske om at nuancere debatten ved at lade abortmodstandere komme til orde. Seneste eksempel er ugebladet Femina i denne uge, hvor Agnete Winther fra repræsentantskabet og Jonathan, vores ungdomssekretær, får en fyldig - og sober - plads i en stor artikel om abort.

Nu er det på tide at vende blikket indad mod arbejdet set fra min stol siden sidst. Og sidst...., ja, der var jo corona-nedlukning frem mod sommeren, og først derefter langsomt gang i de mere udadrettede aktiviteter igen. Men telefon og mail er jo også en del af min kontakthorisont med omverdenen, og skoleeleverne havde trods alt ikke fri under corona-nedlukningen, så jeg fik mange elever fra 8. – 10. klassetrin i røret også i forårs månederne ifm. opgaver om abort. Her er efter nytår stak det helt af med mellem 3 og 6 *daglige* henvendelser frem mod vinterferien. Nu er det så 3-6 *ugentlige* henvendelser, dog lidt stigning de sidste par uger, bl.a. fra gymnasieelever med deres store SRP-opgaver. Måske skulle det lige bemærkes, at én henvendelse= typisk 3-4 elever, der er gået sammen om en opgave. Og opgaven fremlægges for resten af klassen, læreren læser den, forældrene sandsynligvis også. Så der er virkelig ringe, der breder sig i vandet, med de der prolife-svar, som jeg leverer med stor frimodighed! Og modtagelsen er generelt positiv, jævnlige ”a-ha”-agtige.

Apropos skoleelever, så har vi planer om en **opgradering af vores hjemmesides tilbud til denne målgruppe**. Vi har jo tidligere tænkt i pjecer, aviser ol. fysisk materiale og har også stadig noget liggende. Men vi må konstatere, at efterspørgslen efter fysisk materiale fra denne målgruppe er minimal. De søger helt primært deres viden på nettet, og så er det der, vi må sætte ind.

Bladet **LIV** har fået nyt liv – eller look. Håber I synes om det; ris og ros og tip til indhold modtages gerne. Lige så glade vi var for vores tidligere layout’er, Anna-Marie Møller, som efter en hjernerystelse desværre så sig nødsaget til at reducere kraftigt i sit skærmarbejde, lige så glade er vi for det nye samarbejde med Dan Møller fra Herning.

Vores **aktionsudvalg**, som jeg også er en del af, kæmper med at hitte på, hvordan vi bedst kan sætte gang i den debat, der får folk til at genoverveje deres holdning til fri abort. Kerstin vil gøre rede for den nyligt overståede Memes-kampagne, som endte med at komme ret langt ud. Lige nu kæmper vi i aktionsudvalget for at finde en genial ide til næste år, som jo er 50-året for den fri abort i Danmark. Det bliver svært at overgå succesen fra 40 året med Korsmarken og biografreklamen, men mindre kan vel også gøre det.

Jeg vil runde af med at sige en varm **tak** til de frivillige, som sidder med i diverse udvalg. En mindst ligeså varm tak til mine gode kolleger, hver for sig uundværlige for helheden - og for mig! Og sidst, men ikke mindst en stor tak til bestyrelsen, som bakker op på aller-bedste vis og peger retningen ud. Særlig tak til dig, Jens, for din gode og solide måde at forvalte formandskabet på. Det kunne ikke være bedre.